

Κυριακή Ι' Ματθαίου, Η θεραπεία του δαιμονιζόμενου

Στη σημερινή ευαγγελική περικοπή βλέπουμε τον Χριστό να θεραπεύει ένα δαιμονισμένο νέο, τον οποίο δοκίμασαν να θεραπεύσουν οι μαθητές Του χωρίς να το πετύχουν. Ο Χριστός ψέγει την ολιγοπιστία των μαθητών Του λέγοντας: «Ω γενεά άπιστος και διεστραμμένη! Έως πότε θα είμαι μαζί σας;». Όταν οι μαθητές Του Τον ρωτούν, γιατί αυτοί δεν μπόρεσαν να διώξουν το δαιμόνιο απ' αυτόν, ο Χριστός τους απαντά: «Για την απιστία σας», προσθέτοντας ότι τούτο το γένος με κανένα άλλο τρόπο δεν μπορεί να εκδιωχθεί από τον άνθρωπο, παρά με προσευχή και νηστεία.

Η Αγία Γραφή μας διηγείται διάφορα περιστατικά με δαιμονισμένους και μας δίνει πολλές άλλες μαρτυρίες περί του διαβόλου και περί της προσπάθειάς του να διαβάλει, να χωρίσει τον άνθρωπο από τον συνάνθρωπό του και τον Θεό, με τελικό σκοπό να τον απομακρύνει από τη Βασιλεία του Θεού. Δεν γνωρίζουμε με βεβαιότητα τι είναι εκείνο που έδινε τη δυνατότητα στον διάβολο να μπαίνει μέσα σ' έναν άνθρωπο και να τον κυριεύει, συνήθως, όμως, αυτό θεωρείτο αποτέλεσμα των αμαρτιών είτε του ιδίου του πάσχοντος είτε των γονέων του.

Την κακοποιό εξουσία του σατανά την κατάργησε ο Χριστός, ο Υιός του Θεού, που έγινε άνθρωπος «ίνα λύση τα έργα του διαβόλου» (Α' Ιω. γ'8). Και πράγματι έλυσε, δηλαδή κατέστρεψε τα έργα του διαβόλου με τη Σταύρωση και την Ανάστασή του, με την οποία ελευθέρωσε τους ανθρώπους από την εξουσία του. Έτσι, ο σατανάς δεν έχει πλέον εξουσία πάνω στον άνθρωπο, εκτός αν ο ίδιος ο άνθρωπος του την παραχωρήσει λόγω των παθών και των αμαρτιών του.

Στο Ευαγγέλιο ο Χριστός αναφέρει ξεκάθαρα ότι η απιστία είναι ο λόγος που οι μαθητές δεν μπόρεσαν να θεραπεύσουν τον δαιμονισμένο. Αλλά, αν οι μαθητές του Χριστού και η γενιά τους ήταν άπιστοι και διεστραμμένοι, εμείς οι χριστιανοί σήμερα τι άραγε είμαστε; Η αλήθεια είναι ότι εμείς έχουμε μεγαλύτερη ευθύνη να πιστέψουμε από τα πλήθη της Γαλιλαίας διότι έχουμε πίσω μας μια Εκκλησιαστική Παράδοση δύο χιλιάδων χρόνων με αμέτρητους μάρτυρες, αγίους και θαυμαστές επεμβάσεις του Θεού στη ζωή μας. Ακόμη και σήμερα, με την τόση εκκοσμίκευση, έχουμε σύγχρονους αγίους, οι οποίοι ζουν ταπεινά ως οι τελευταίοι των ανθρώπων ενώ θαυματουργούν ως κατά χάριν Θεοί, μαρτυρώντας τη δύναμη του μόνου αληθινού Θεού. Μπορούμε σήμερα με λίγη προσπάθεια να διατηρούμε ζωντανή την πίστη μας στον Θεό διότι στη βάφτισή μας ενδυθήκαμε τον Χριστό και τη χάρη του Αγίου Πνεύματος, η οποία μαρτυρά μέσα μας την ύπαρξη του Θεού. Αλλά πίστη δεν σημαίνει μόνο ότι παραδεχόμαστε ότι υπάρχει Θεός και έχουμε μια καλή γνώμη για την Εκκλησία του. Πίστη σημαίνει να ζούμε αγωνιζόμενοι να ενωθούμε με τον Χριστό τηρώντας τις εντολές Του, βιώνοντας τα μυστήρια της Εκκλησίας Του και ενωνόμενοι με το Σώμα και το Αίμα Του, να ζούμε παίρνοντας παράδειγμα από τον Απόστολο Παύλο, που έλεγε «ζω δε ουκέτι εγώ, ζει δε εν εμοί Χριστός» (Γαλ. 2.16-20).

Ο Χριστός είπε στους μαθητές Του ότι δεν μπόρεσαν να κάνουν το θαύμα, γιατί δεν είχαν αρκετή πίστη, προχωρά, όμως, και τους υπογραμμίζει ότι το γένος των δαιμόνων με τίποτε άλλο δεν διώχνεται, παρά με προσευχή και νηστεία. Χρειάζεται, δηλαδή, αγώνας πνευματικός,

χρειάζεται άσκηση με προσευχή και νηστεία, για να μπορέσει ο άνθρωπος να καθαριστεί από τα πάθη του και να κάμει χώρο στην καρδιά του να μπει μέσα της ο Θεός. Και μόνο τότε, με τον Θεό στην καρδιά του, μπορεί ο άνθρωπος να αντιμετωπίσει τον διάβολο.

Η προσευχή και η νηστεία μαζί ενισχύουν την πίστη μας και μας βοηθούν να γίνουμε κύριοι του εαυτού μας, να μπορούμε να τον οδηγούμε εμείς εκεί που θέλουμε και όχι να τον οδηγούν ανεξέλεγκτα οι επιθυμίες και τα πάθη μας. Τότε, μπορούμε να έχουμε αυτοκυριαρχία και να περπατούμε στον δρόμο του Χριστού, που όπως λέει ο Ευαγγελιστής Ιωάννης, μας έδωσε την εξουσία να γίνουμε παιδιά του Θεού και πολίτες της Βασιλείας Του. Ας συνδεθούμε, λοιπόν, με τον Χριστό και την Εκκλησία του και ας αγωνιζόμαστε καθημερινά με την προσευχή, τη νηστεία και την τήρηση των εντολών Του, για να δυναμώσουμε την πίστη μας και τη σχέση μας με τον Θεό και να μπορέσουμε όχι μόνο να κερδίσουμε την αιώνια Βασιλεία Του, αλλά και να ζήσουμε καλύτερα αυτή τη ζωή που μας χάρισε. Αμήν.